

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

De Vita B. Francisci Xaverii

Torsellini, Orazio

Coloniae Agrippinae, 1610

IX. Bungi Regem ipsius inuitatu adiens, insigni honore excipitur à Lusitanis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42323

346. FRANCISCI XAVERII
rum, institutum vitæ Christianæ cursum
tenuerint, ipsi sibi rectores magistriq;

CAPVT IX.

*Bungi Regem ipsius inuitatu adiens,
in signi honore excipitur à Lusita-
nis.*

MA G N V M iam erat Xauerij nomen
in Iaponia, magna sanctitatis opi-
nio, vt iam humanum fastigium prope-
modum excederet. Quocirca illum Iap-
pones tanquam diuinum quendam ho-
minem venerabantur. Hæc sanctitatis
fama longinquas etiam regiones perua-
gata, Iaponiam propè vniuersam eius
nomine egregiisque factis impleuerat.
Itaque dum ea quæ exposuimus, maxi-
mè gereret Amangucij, ab Rege Bungi
litteras accipit plenas officij humanita-
tisque; Lusitanorum nauis ad suæ ditio-
nis portum appulsa, ex eis se de ipsius exi-
mia virtute multa comperisse; illorum
sermonibus incensum, cupere coram cer-
tas cum eo res communicare. Proinde ad
se Bungum primo quoque tempore
proficisci ne grauaretur. Et per idem
tempus Odoardus Gama, Nauarchus Lu-
sitanae nauis, ad Bungi portum CLXXX.
millia

*Franciscus
à rege Bun-
gi accersit-
ur.*

millia passuum ab Amangucio Franciscum per literas inuitauerat. Ergo Xauerius cum noua utrobique spes rei bene gerendæ affulsisset, Cosmo Turriano & Ioanne Fernando in neophytorum tutela relictis, impigre se ad nouum iter accingit. Mox Duobus tribusue neophytis comitibus dat se in viam. Iam CLXXV. ferè millia passuum confecerat pedibus cum Gama illum iam de via fessum aduentare cognouit. Igitur Lusitanos aliquot cum equis properè ei obuiam mittit. Hi mille circiter passus progressi, Franciscum vnà cum neophytis Amangucianis offendunt. Erant hi domi suæ nobiles & copiosi, sed ob Christi religionem ab Rege Amangucij bonis exuti; Xauerium sequebantur Goæ. Cæterum eos splendido vestitu insignes egregij uehebant equi, ita scilicet Xauerio iubenti. ad ipse pedibus equitantes subsequeretur, sarcina quidem sacræ suppellectilis onustus. tantus erat amor humilitatis crucisque. Ea species Lusitanis non miseracionem magis, quàm admirationem mouit talis tantique viri, tantopere fermet abijcientis & fatigantis. Confestim igitur ab eis equus illi admoueri, sarcinaque eripi: contra ille nullis precibus flecti, ut equum ascenderet. Quo-

*Xauerij
studium
humilitatis
& crucis.*

circa Lusitani, quamvis ipso invito & reclamante, pedibus eum comitantur. Præbuit ea res gratum ac salubre spectaculum neophytis, Christianorum modestiâ comitatemque mirantibus. Ita ad Bungi portum ventum est: Fingensem, amnis nomine, incolæ appellant. Bungus vrbs Regia est in altera Iaponiæ parte insulæque, quam Ximum appellari supra docuimus. Rex Bungenfis adolescens consilio doctrinaque præibat ætatem. Per id tempus Bungi tantum imperitabat, Rex apud Iapones prudentia, quam opibus clarior. Nomini Lusitano non alios magis fauebat: quippe Lusitanorum amicitia cupidine accensus, ad Lusitaniæ Regem, Prætoresque Indiæ, iam dudum literas cum muneribus destinabat. Ut perlatum est ad Lusitanam nauim adesse Xaverium; extemplo Lusitani cum ingenti gaudio & gratulatione obuiam effusi, pro se quisque sancti viri aduentum celebrare cœperunt. Eoque progressa res est, ut festa bombardarum omnium (duodeviginti erant) displosione quater eum subinde salutarent. Docuit inde euentus, id non tam effuso hominum fauore, quam diuino consilio, factum. Ingens creberque tot bombardarum auditus fragor naualis prælij speciem Iaponibus præbuit. Itaque Regem,

*Bungus
vrbs Regia.
Rex Bungenfis.*

*Xaverius
omni honore à Lusitanis excipitur.*

Regem, qui in vrbe haud procul portu
erat, grauis cura incessit, ratum Lusita-
nos depugnare cum piratis. Ergo prope-
rè vnum è cohorte Regia ad Nauarchum
destinat, sciscitatum quid tandè rei esset,
vt pro re ac tempore Lusitanis offerret
auxilium. Huic Gama, post grates Regi
actas, id quod erat, responderet. Apud Lu-
sitanos pacata omnia lataque esse: Fran-
ciscum Xauerium, virum sanctum, & ipsi
Lusitano Regi venerabilem, aduenisse:
eum ab Lusitanis, vt par erat, ingenti fa-
uore, & quibuscunque rebus effusa lati-
na significatur, exceptum. Ad hæc stupe-
re Bungensis, & vix credere homini men-
dico, & ab egestate summa squaloreque
vestis infami, tam inusitatum ab Lusita-
nis honorem habitum. Bonzij quippe *Bonzij Xa-*
veriti ne Franciscus, sanctimonix famâ *uerij no-*
ingens, si Bungum venisset, similiter vt *men insa-*
Amangucij Bonzio nomini officeret, e- *mant.*
ius nomen apud Regem, populumque in-
dignis infamauerant modis. Ergo Regius
ille familiaris, attonito similis, aliquan-
diu hæsit admiratione defixus. Conspe-
cto deinde Xauerio, cuius ex ore, quam-
uis exoleta in veste, dignitas ac sanctitas
eminebant, fraudem ilico sensit Bonzio-
rum. Quocirca strenuè in urbem regressus,
ab Lusitanis responsa, ab se visa, nunciat

Regi: additque eos perinde gaudio exultare ob aduentum Xauerij, ac si nauis eorum argento onusta ad portum appulisset. Proinde dubitari non posse, quin ex vano hausta forent, quæcunque de Francisco Xauerio prædicarent Bonzij, utiq; eximie eius gloriæ inuidentes. Enimvero Francisci os plenum esse dignitatis, adeo vt facile amorem ac reuerentiam conciliet intuentium. Tum Rex admirans, Merito igitur illum, inquit, & Lusitani tantopere venerantur.

CAPIT X.

Insigni pompa à Lusitanis in Regiam deducitur.

PROTINVS Rex adolescentulum propinquum suum, cum literis amicissimè reuerentissimeque scriptis, ad Xauerium mittit, enixè rogans, vt postero die ad se venire ne grauetur: & simul magnum Christianæ religionis cognoscendæ studium præferens. Venit ergo Regius iuuenis ad Lusitanos, triginta nobilibus viris. & morum Magistro comitatus. Qui vt Franciscum conspexit, quamuis pannosum, tamen vultu & corporis specie venerabilem, summoque à Lusit